

FORMULA DIVIZIEI C

RECLAMĂ O REVIZUIRE

Între 20 și 22 iunie va avea loc, după cum s-a anunțat, ședința Comitetului Federal, menită să abordeze câteva din importante probleme ale activității fotbalistice, atât prin prisma vieții competiționale pe anul 1968/69, cât și prin obiectivele generale ale perioadei care urmează. Cum una dintre principalele meniri ale Comitetului Federal rămâne aceea de a dezbate problemele de largă perspectivă ale fotbalului nostru, credem că ar fi cazul ca pe agenda proximei ședințe să se înscrie și analizarea sistemului competițional intern actual, pentru că, după opinia noastră, el necesită o restructurare impusă de realități. În rândurile care urmează ne îngăduim să discutăm o serie de aspecte și fapte care demonstrează necesitatea unor modificări la anumite nivele, făcând și câteva sugestii.

Este recunoscut că activitatea competițională prezintă două sectoare bine distincte, a căror viață decurge una din alta: fotbalul de masă și fotbalul de performanță.

La noi, primul sector este reprezentat de campionatele județene și orașenești, precum și de competițiile rezervate tinerilor jucători (copii și juniori), inclusiv întrecerile destinate elevilor școlilor de toate gradele. Deși mai au încă nevoie de o substanțială îmbunătățire organizatorică, deși nu au ajuns încă la un stadiu de maturizare (în special activitatea școlară) — cauzate mai ales de prea desele schimbări în modul de organizare și disputare —, totuși se poate afirma că acest sector oferă garanția cuprinderii unei mase cât mai mari și a unei „producții” de jucători susceptibili să intre în eșalonul performanței. Toate acestea duc — ținând seama și de capacitatea fotbalului nostru din toate punctele de vedere — la concluzia că aici se stabilește hotarul dintre fotbalul de masă și cel de performanță.

De altfel, chiar caracteristicile modului de organizare pe formula divizionară impune acest hotar.

În cazul nostru, prima treaptă a ierarhiei competiționale care urmărește calitatea este Divizia C. Îndeplinește ea, în formula actuală, funcțiile pentru care a fost creată? O scurtă analiză ne va edifica.

În momentul de față, Divizia C, angajează 128 de echipe împărțite în 8 serii. Formula aceasta ni se pare mult prea largă pentru posibilitățile și chiar necesitățile fotbalului nostru. Mai mult chiar, ea contravine unui principiu de bază atunci când este vorba de atins calitatea. Aceasta se obține prin restrângere, prin selecționare severă și nu prin „umflarea”, prin sportivă exagerată a numărului echipelor. În actuala situație a dispărut și bruma de calitate pe care ar fi asigurat-o în orice caz o formulă mai restrinsă, mai echilibrată.

Și acest lucru, mai mult decât orice alte considerații, îl dovedesc clasamentele celor opt serii, expresie obiectivă, cifrică, a diluării nivelului calitativ al Diviziei C. Între echipe există diferențe stridente, ca să nu spunem inadmisibile, într-un campionat divizionar. Judecați și dv: în toate seriile, între prima clasată și o formație de mijlocul clasamentului se înregistrează o diferență de minimum 10 puncte! Deci, nici măcar jumătate din numărul echipelor unei serii nu poate ține pasul cu o asemenea competiție. Să mergem însă, mai departe la acest capitol. Diferența dintre prima și ultima clasată din fiecare serie ajunge, în unele cazuri, la 24 puncte (seria a II-a), 34 (seria a IV-a) și CHIAR 43 DE PUNCTE (SERIA I)! Clasamentele „spun” și alte lucruri elocvente, dar ne oprim la cele două exemple citate pentru că ni se par suficiente pentru a demonstra discrepanța de valoare dintre echipe în actuala formulă.

Această situație alarmantă derivă din realitățile existente la cele mai multe din echipele divizionare C. Mai mult de jumătate dintre ele nu dispun de baza materială necesară prezentării unei echipe bine instruite, cu loturi corespunzătoare numeric și valoric. Înțelegem perfect de bine dorința, orgoliul multora dintre secțiile de fotbal de a fi reprezentate în Divizia C, dar nu putem fi de acord cu o supraestimare a posibilităților lor. Pentru că la această concluzie se ajunge cercetând situația majorității divizionarelor C.

În sprijin vin o serie de fapte relevate de actualul campionat. Citem câteva dintre ele:

• Terenurile, în general, nu corespund cerințelor unor jocuri divizionare. Situația este cvasi-generală. Cimpul de joc lasă mult de dorit, cum este cazul terenurilor pe care joacă Electrica și I.T.C. Constanța sau Progresul Brăila, pentru a cita puține cazuri.

• Instalațiile anexă (vestiarele pentru jucători și arbitri etc.) se prezintă în condiții foarte proaste. La „Penicilina”-Iași, de exemplu, arbitrii sînt nevoiți să se dezbrace într-o gheretă, printre diferite unelte și găleți, iar la „Minerul”-Baia Mare conducătorii de joc sînt invitați să se echipeze într-o încăpere (mai curînd bucătărie) a îngrijitorului de teren...

• Pînă la 1 iunie, federația a sancționat nenumărate echipe cu ridicarea dreptului de organizare, dictînd 39 etape de suspendare a terenurilor respective, din cauza diferitelor incidente. De altfel, măsurile de organizare, ordine și securitate a arbitrilor nu prea intră în preocupările secțiilor de fotbal din Divizia C.

• Două echipe s-au retras din campionat: C.I.L. Rm. Vilcea și Minerul Cimpulung (Muscet), o a treia a fost ex-

- Sistemul actual nu asigură nivelul calitativ așteptat
- Prea multe echipe „ne-coapte” pentru Divizia C
- Cifre și fapte edificatoare — diferențe stridente
- Propunem o formulă cu 4 serii
- Poate intra în discuție și Divizia B!
- Pentru o apropiere valorică între Diviziile A, B și C

clusă pentru neprezentări (3 la număr): Unirea Negrești! Alte două echipe nu s-au prezentat la cite un meci: Textila Buhuși cu Foresta Fălcișeni și Minerul Baia Sprie cu C.I.L. Sighet.

• În 28 de etape s-au înregistrat 117 CONTESTAȚII (din care numai 10 au fost fondate)! Motivele contestațiilor dovedesc necunoașterea regulamentelor, goana după rezultate și formularea lor frizează foarte des ridicolul. Citeva exemple: „Echipa X nu are cei 5 jucători sub 23 de ani în formația de joc” (regulamentul nu pretinde acest lucru); „Contestăm întreaga echipă pentru că jucătorii nu au trecut pe carnet... electrocardiograma” (nu-i nevoie); „Contestăm întreaga echipă pentru că pe cartelele de legitimare la rubrica viza medicală nu este aplicată... ștampila rotundă”!...

Adăugînd și faptul esențial că marea majoritate a echipelor nu beneficiază de asistență tehnică a unor specialiști calificați, rezultă că — din păcate — în actuala Divizie C prea puține sînt echipele care îndeplinesc condițiile unei competiții de performanță.

Faptele pledează, deci, pentru O REVIZUIRE A FORMULEI, pentru o restrîngere a ei în scopul obținerii aceluia grad de valoare pe care-l impune însăși existența ei, rolul de a forma — ca prim eșalon — jucătorii apți să urce pe scara consacrării, răspunzînd astfel și cerințelor fotbalului nostru pe plan general.

În această ordine de idei. APRECIEM CĂ FORMULA ACTUALĂ NU ESTE VIABILĂ ȘI CĂ REDUCEREA EI LA 4 SERII, DE PIBDĂ, AR CORESPUNDE MAI BINE POSIBILITĂȚILOR, REALITĂȚILOR ȘI CERINȚELOR FOTBALULUI NOSTRU. CREDEM CĂ ACESTE PATRU SERII AR TREBUI ALCĂTUIRE DUPĂ CRITERIUL ZONAB, EVITIN-

DU-SE ASTFEL DEPLASARI PEA LUNGI.

Ce pledează pentru o formulă restrînsă?

1. Ridicarea nivelului calitativ al competiției, posibil numai în condițiile existenței unor FORMĂȚII BINE ORGANIZATE, CU RESURSE MATERIALE CORESPUNZĂTOARE nivelului competițional, cu performanțe la activ demonstrate de însăși comportarea lor în campionat, cu posibilități de pregătire a unor loturi mai omogene și mai apropiate de nivelul Diviziei B.

2. NEVOILE DE INSTRUIRE AR FI MAI UȘOR DE ACOPERIT PENTRU JUMĂTATE DIN NUMĂRUL ACTUAL DE DIVIZIONARE C, dat fiind faptul că în general fotbalul nostru nu dispune în momentul de față de atîția antrenori cît pretinde prezentul sistem competițional.

3. MUNCA DE ORGANIZARE, DE CONTROL ȘI INDRUMARE AR FI MULT ÎNLESNITĂ, federația și organele sale, ca și asociațiile sportive avînd posibilități mai mari de cuprindere și rezolvare.

4. ECHILIBRUL ÎNTECERILOR ESTE MAI ACCENTUAT și, implicit, interesul pentru ele crește, asigurînd astfel și un număr mai mare de spectatori. În prezent foarte multe meciuri divizionare C se desfășoară în cel mai desăvîrșit anonim.

5. SIMPLIFICAREA SISTEMULUI DE PROMOVARE care, în fond, înseamnă și stimularea absolută a învingătorilor celor patru serii. Este normal ca o echipă care luptă și cucerește primul loc să obțină, drept răsplată, și dreptul de promovare automată în Divizia B. Or, în actuala formulă intervine — fatal — încă un hop — barajul. În care, pentru că în fotbal orice este posibil, pot interveni neînchitări accidentale, des întîlnite în jocuri decisive.

Credem că o asemenea formulă ar putea constitui o bază de discuție pentru Comitetul Federal. BINEÎNȚELES CĂ SOLUȚIA LA CARE SE VA AJUNGE VA TREBUI SĂ FIE ANUNȚATĂ DIN TIMP, IAR FORMULA DE DISPUTARE BINE PREGĂTITĂ, JUDICIOS ȘI CU TOATĂ RĂSPUNDEREA PUSĂ ÎN PRACTICĂ. În orice caz, Divizia C are nevoie de o altă formă competițională decît cea actuală, care se dovedește a fi departe de rostul competiției nr. 3 dintre întrecerile de regularitate ale fotbalului nostru.

Și pentru că tot sîntem la acest capitol, al adaptării cit mai exacte a sistemului competițional la nevoile și situația reală a fotbalului din țara noastră, considerăm că ar trebui abordată — sub formă de sondaj și consultare, și formula Diviziei B, pentru că și aici constatăm — este drept — într-un procent mai redus, o diluare valorică. Se înregistrează, de asemenea, diferențe prea mari de puncte și comportare între echipe, ceea ce fragmentează cele două serii în sectoare total diferite: de o parte un număr foarte mic de candidați la primul loc, iar pe de altă parte, unul foarte mare care luptă pentru evitarea retrogradării. Mai mult, există diferențe evidente între cele două serii, în favoarea seriei a II-a.

În plus, chiar și cîștigătoarele de serii, și, deci, promovate de drept în Divizia A, deși au reușit deseori victorii autoritare, la mare diferență de puncte, în cadrul Diviziei B, s-au dovedit prea debile pentru Divizia A și aproape cu regularitate au făcut calea întoarsă după un stagiul de numai un an în prima categorie.

În asemenea condiții, ideal ar fi să se ajungă la O SINGURĂ SERIE ȘI ÎN DIVIZIA B, ceea ce ar favoriza O CONCENTRARE A ELEMENTELOR DE CERTĂ VALOARE, REUNIREA CU ADEVĂRAT A CELOR MAI REPREZENTATIVE FORȚE ȘI, ÎN FINAL, O RIDICAREA A STANDARDULUI TEHNIC AL „SECUNDEI”, APROPIIND-O DIN ACEST PUNCT DE VEDERE DE SORA EI MAI MARE. Desfășurîndu-se întreaga activitate de instruire și jocuri după modelul Diviziei A, fiind solicitate mult mai intens de-a lungul întregului campionat prin gradul de dificultate și duritate mai mare al partidelor, promovatele în prima divizie s-ar prezenta cu un potențial superior celui actual și n-ar mai fi, de la început, candidate la retrogradare.

TELURILE FOTBALULUI NOSTRU PE PLAN INTERNAȚIONAL, MAI PREGNANT APARUTE ÎN ACTUALUL SEZON, ÎMPUN ȘI O SPORTIVĂ EXIGENȚĂ, EFORTURI MAI MARI PENTRU CA ÎNDICELE DE CALITATE SĂ CREASCĂ ÎN MOD CORESPUNZĂTOR LA TOATE EȘALOANELE ACTIVITĂȚII INTERNE DE PERFORMANȚĂ.

Petre GAȚU
Eftimie IONESCU

Carnet

ENIGMISTICĂ

de EUGEN BARBU

Cînd cineva mi-a cerut mai demult să fac un pronostic în ce privește soarta campionatului actual, desemnînd adică pe campioni și pe cei mai primejdii să cadă din prima Divizie a țării la fotbal, mi s-a părut că lucrurile stau mult mai clar decît voiam eu să las să se înțeleagă, dînd ca lider la sfîrșitul încărcatului sezon de primăvară pe **Dinamo București**. Într-o socală elementară valoarea individuală a jucătorilor și aici mi se părea că U.T.A. este net dezavantajată. Mi s-a calculat că la o asemenea distanță de puncte, era greu de presupus că arădenii nu vor rezista pe prima poziție a clasamentului. M-am gîndit atunci că vîrsta liniei de mijloc a textiliștilor își va spune un cuvînt greu în sens negativ către sfîrșitul campionatului și asta era compartimentul cel mai valoros al adversarilor bucureștenilor. Previzunile s-au adevărit din nefericire pentru liderii actuali. U.T.A. a pierdut puncte după puncte, dintre care cele lăsate **Vagonului**, mi se par și astăzi de domeniul fanteziei. În sfîrșit...

Duminică seara la Bacău, așa cum era de prevăzută și cum, cu mare greutate s-a adevărit, arădenii păraseu terenul ucis pur și simplu de șutul lui Ene Daniel. Tranzistoarele anuntau pe de altă parte că la Cluj, atacul furibund și continuu al **Universității** nu dăduse roadele așteptate. Băieții din Ștefan cel Mare se apropiaseră cu pași de lup de plasa liderului. Totul începea să semene cu un splendid **Simenon** de ultima oră dacă mai adăugăm că de la Tirgu-Mureș se auzea oftatul de satisfacție al galeriei care sublinia înfrîngerea, și ea scontată, a **Progresului**, ce rezistase eroic o repriză și ceva. Din Pitești alte aclamații vesteau că **Argeșul** s-a apropiat și el de poalele bucureștenilor și că-i trag usurel în jos. Dar iată că și **Jul**, cu voie, ori fără voie, a contribuit cu un capitol la sporirea acestui final senzațional de campionat. Cele trei goluri administrate **Petrolului** i-a adus pe aceștia în marginea prăpastiei, pentru că viitorul meci îl vor disputa la București (vreau să zic s-a disputat, anticipînd data apariției acestor rînduri) cu **Dinamo** care în mod normal nu poate fi înclinată la vreo concesie sentimentală din motive de... titlu.

Și cu asta ajungem la partea delicată a chestiunii. Ultima săptămînă a campionatului ne introduce direct într-un infern de patimi pe care numai Dumnezeu le poate stăpîni. La București, la Ploiești și la Pitești vor fi oameni foarte mulți în stare să cheme vrăjitoarele forțe oculte în ajutorul favoriților, al iubitorilor jucători, amenințați de spectrul retrogradării. Cine va scăpa din cursa morții nu vom ști decît duminică, cine va cîștiga la potou, de asemenea.

Pentru ziaristi situația oferă prilej de speculații excelente și cum se spune, o a pline de mîncat. Mai greu va fi pentru jucători, antrenori, conducători de club și suporteri. Ei au în față șapte vaci slabe și prilejul să treacă pe la ASCAR, dacă nu chiar pe la bisericile cele mai apropiate. Dar vina exclusivă pentru această situație (mă gîndesc la echipele din subsolul clasamentului) o poartă, cred eu, mai întîi jucătorii. Iată cazul **Argeșului**. Ca situație sinistă! Anul trecut să te bați pentru titlu și acum să te zbați ca pește pe uscat. De ce? Descompletarea echipei, intrarea pe ușa din față a chefului și zizanția cea mai nedorită între parteneri. Măsurile spectaculoase, suspendările, eliminările, revenirile, nu trădează decît o criză începută de mult. La **Petrolul** deșingolada este mai mult o maladie de schimbarea pielii, ploieștenii fiind cei mai de scuzat, cît privește pe bucureșteni, aici de ani de zile lupta pentru evitarea scufundării se duce constant și tenace. Trebuie schimbată optica și politica de cadru.

Dar să ne întoarcem la cele spuse cu două paragrafe mai sus: delicata chestiune a patimilor. Sperăm că arbitrajul străine vor continua, că observatorii federați vor supraveghea cu discreție și competență ca nu cumva, pe ici, pe colo, dracul cel șchiop să-și vîre coada. Ar fi păcat și de noi și de cei prinși cu mița în sac. Presa, oricum, va fi cu ochii în patru...